

Republika Hrvatska
Županijski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

Poslovni broj GŽ-3635/2020-3

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Županijski sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sudaca Milene Vukelić-Margan predsjednice vijeća, Helene Vlahov Kozomara članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice i Ingrid Bučković članice vijeća, u jednostavnom postupku stečaja nad imovinom potrošača Ljerke Nikolić iz Zagreba, Ulica Ivice Drmića 8, OIB:83061032817, odlučujući o žalbi vjerovnika Este Card Club d.o.o. Zagreb, Ulica Frana Folnegovića 6, OIB:85941596441, zastupanog po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Leko i partneri iz Zagreba, izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Novom Zagrebu, poslovni broj 3 Sp-2990/2019-10 od 14. srpnja 2020., u sjednici vijeća održanoj 13. siječnja 2021.,

r i j e š i o j e

Odbija se žalba vjerovnika Este Card Club d.o.o. kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Novom Zagrebu, poslovni broj 3 Sp-2990/2019-10 od 14. srpnja 2020.

Obrazloženje

Rješenjem suda prvog stupnja u točki I. izreke otvoren je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača Ljerke Nikolić, Ulica Ivice Drmića 8 (dalje: potrošač).

U točki II. izreke zaključen je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača.

U točki III. izreke oslobađa se potrošač od preostalih obveza u odnosu na osnove za plaćanje i vjerovnike Hrvatski Telekom d.d., Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje, Financijsku agenciju, A1 Hrvatska d.o.o., Erste Card Club d.o.o. i OTP Banku d.d.

Protiv tog rješenja žali se vjerovnik Erste Card Club d.o.o. (dalje: vjerovnik) zbog bitne povrede odredaba postupka i pogrešne primjene materijalnog prava.

Bitnu povredu iz čl. 354. st. 2. t. 11. u vezi s čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14 i 70/19 – dalje: ZPP) a koji se ovdje primjenjuje pozivom na odredbu iz čl. 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17 –

dalje: SZ) u vezi s čl. 23. Zakona o stečaju potrošača („Narodne novine“ broj 100/15 i 67/18 – dalje: ZSP) nalazi u tome što rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, prvenstveno iz razloga što nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, a navedeni razlozi su proturječni.

U žalbi navodi da je sukladno odredbi čl. 2. ZSP-a cilj samog zakona poštenog potrošača osloboditi od obveza koje preostanu nakon unovčenja njegove imovine i raspodjele prikupljenih sredstava vjerovnicima. Iz postupanja dužnika proizlazi da njegovo nepoštenje jer unatoč činjenici da je dužnik ostvario određena primanja te da je vlasnik pokretne imovine, koju je stekao u posljednje tri godine, dužnik iste nije uvrstio u popis imovine. Stoga vjerovnik smatra da dužnik nije pošten dužnik te da slijedom navedenog ne zadovoljava uvjete iz čl. 2. ZSP-a odnosno da nije ispunio uvjete za oslobođenje obveze koje preostanu nakon unovčenja njegove imovine. Navodi da sud zanemaruje posebni cilj Zakona o stečaju potrošača a to je stvaranje uvjeta te između dužnika i vjerovnika postiže se dogovor oko rekonstruiranja postojećih tražbina, stvaranja uvjeta za racionalno i odgovorno te ekonomsko i racionalno ponašanje potrošača. Vjerovnik dodatno ističe da nije isključiva svrha unovčiti utvrđenu imovinu dužnika u ovom postupku već je bitno da je dužnik postupao nepošteno, što je razlog za obustavu postupka jednostavnog stečaja potrošača.

Predlaže pobijano rješenje ukinuti i predmet vratiti sudu prvog stupnja na ponovan postupak kako bi prvostupanjski sud odbacio prijedlog kao nedopušten.

Žalba nije osnovana.

Donošenjem pobijanog rješenja nije počinjena bitna povreda iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. u svezi s čl. 381. ZPP-a, a koji se ovdje primjenjuje pozivom na odredbu iz čl. 10. SZ, u vezi s čl. 23. ZSP jer rješenje sadrži razloge o odlučnim činjenicama koji nisu ni nejasni ni proturječni kako međusobno tako ni stanju spisa tako da je rješenje moguće ispitati.

Pazeći po službenoj dužnosti povodom izjavljene žalbe, na postojanje neke druge od bitnih povreda odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13., 14. u vezi s čl. 381. ZPP-a, a koji se ovdje primjenjuje pozivom na odredbu čl. 10. SZ-a u vezi s čl. 23. ZSP-a ovaj sud je utvrdio da donošenjem pobijanog rješenja nije počinjena niti jedna od tih povreda.

Naime, prvostupanjski sud je povodom prijedloga Financijske agencije (dalje: FINA) za provedbu jednostavnog postupka stečaja potrošača donio pobijano rješenje kojim otvara i zaključuje jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača te oslobađa potrošača od preostalih obveza u odnosu na vjerovnike i osnove za plaćanje navedene u točki III. izreke pobijanog rješenja.

Naime, sud prvog stupnja utvrđuje da je Financijska agencija (dalje: FINA) podnijela prijedlog za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača, da je potrošač na dan otvaranja jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača 14. srpnja 2020. bio u blokadi 1 880 dana te da ima evidentirane dvije neizvršene osnove za plaćanje koje po osnovi glavnice iznose 690,10 kn i četiri osnove za plaćanje koje je FINA prestala izvršavati temeljem odredbe čl. 12. Zakona o provedbi ovrhe nad novčanim sredstvima ("Narodne novine" broj 68/18, 2/20, 46/20 – dalje: ZPONS), a koje po osnovi glavnice ukupno iznose 6.854,48 kn, da je potrošač dostavio svoje očitovanje iz kojeg proizlazi da je suglasan da se provede jednostavni postupak stečaja potrošača te je ujedno predložio da se postupak provede u odnosu na vjerovnike koji su povukli osnove za plaćanje i čl. 79. a st. 4. ZSP-a. Također da

je potrošač podnio popis svoje imovine na priloženom obrascu navodeći da se njegova imovina sastoji od plaće u iznosu od 4.100,00 kn.

Nadalje, sud prvog stupnja utvrđuje da potrošač ima određena primanja s osnove dohotka od nesamostalnog rada - plaće, međutim u pogledu stvarnih novčanih primanja koje potrošač ima ističe da takva primanja sukladno čl. 79. h st. 5. ZSP-a ulaze u novčanu imovinu u ovom postupku (nezaštićeni dio prema ovršnim propisima) jedino u slučaju kada se na tim primanjima već ne provodi ovrha, što ovdje nije slučaj jer unatoč postojanju novčanih primanja, tijekom duljeg perioda ne dolazi do smanjivanja obveza po evidentiranim osnovama, što znači da nezaštićena sredstva stalnog primanja plijene prije isplate potrošaču. Utvrđuje da potrošač nema druge relevantne imovine, nije vlasnik nekretnina, niti su utvrđene okolnosti koje bi ukazivale na nepoštenje potrošača.

Stoga zaključuje da potrošač nema imovinu iz koje bi se mogli namiriti vjerovnici, pa utvrđuje da su ispunjene zakonske pretpostavke iz odredbe čl. 79.g. st. 1. ZSP-a za otvaranje i istovremeno zaključenje jednostavnog postupka stečaja, te istovremeno oslobađa potrošača od preostalih obveza u odnosu na navedenog vjerovnika.

Pravilno je sud prvog stupnja primijenio materijalno pravo kada je otvorio i zaključio jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača i kada je oslobodio potrošača od preostalih obveza u odnosu na navedenog vjerovnika.

Naime sud prvog stupnja pravilno je utvrdio da vrijednost imovine potrošača koja bi mogla biti unovčena kao stečajna masa ne prelazi iznos od 10.000,00 kn, pa slijedom toga da su ispunjene pretpostavke iz odredbe čl. 79.g. st. 1. ZSP-a za otvaranje i zaključenje postupka. Iako sud ne obrazlaže podatke pribavljene putem Fine, iz tih podataka proizlazi da potrošač nije evidentiran kao vlasnik pokretnina u evidenciji Ministarstva unutarnjih poslova, Hrvatske agencije za civilno zrakoplovstvo, Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture te da nema evidentiranih poslovnih udjela i vrijednosnih papira, te da ne ostvaruje prihode iz kojih bi se mogli namiriti vjerovnici. Štoviše, proizlazi da je potrošač u razdoblju od 1. lipnja 2017. do 31. prosinca 2017. ostvario plaću u ukupnom iznosu od 29.545,70 kn i ukupan neoporezivi primitak u iznosu od 8.156,31 kn (dar za dijete do 15 godina starosti, potpore za novorođenče, naknada plaće za vrijeme spriječenosti za rad isplaćena na teret sredstava obveznog osiguranja, prigodne nagrade do propisanog iznosa, doplatak za djecu i novčani primici za opremu novorođenog djeteta) u razdoblju od 1. siječnja 2018. do 31. prosinca 2018. ostvario plaću u ukupnom iznosu od 55.019,12 kn i ukupan neoporezivi primitak u iznosu od 8.317,29 kn (dar za dijete do 15 godina starosti, potpore za novorođenče, naknada plaće za vrijeme spriječenosti za rad isplaćena na teret sredstava obveznog osiguranja, prigodne nagrade do propisanog iznosa), u razdoblju od 1. siječnja 2019. do 31. prosinca 2019. ostvario plaću u ukupnom iznosu od 59.511,55 kn i ukupan neoporezivi primitak u iznosu od 4.960,12 kn (dar za dijete do 15 godina starosti, potpore za novorođenče, naknada plaće za vrijeme spriječenosti za rad isplaćena na teret sredstava obveznog osiguranja, prigodne nagrade do propisanog iznosa, nagrade radnicima za navršene godine staža, do propisanog iznosa), u razdoblju od 1. siječnja 2020. do 31. svibnja 2020. ostvario je plaću u ukupnom iznosu od 24.095,58 kn i ukupan neoporezivi primitak u iznosu od 6.869,72 kn (novčane paušalne naknade za podmirivanje troškova smještaja i prehrane do propisanog iznosa, naknada plaće za vrijeme spriječenosti za rad isplaćena na teret sredstava obveznih osiguranja, naknade radnicima za navršene godine staža do propisanog iznosa).

Prema tome, vanjska provjera je provedena u skladu s odredbom čl. 24. st. 3. ZSP-a pa vjerovnik bez osnove prigovara da u nazočnom slučaju sud nije utvrdio vrijednost ovršive imovine potrošača. Dakle, iz priloženih isprava proizlazi da je u Očevidniku redosljeda osnova za plaćanje koji vodi Financijska agencija na dan otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača bilo više evidentiranih osnova za plaćanje radi prisilnog ostvarenja tražbine u iznosu do 20.000,00 kn s osnova glavnice, da je razdoblje u kojem je potrošač imao evidentirane neizvršene osnove neprekinuto trajalo duže od tri godine, te da nisu utvrđene činjenice iz kojih bi se moglo zaključiti da se radi o nepoštenom potrošaču.

Nisu osnovani ni ostali žalbeni navodi vjerovnika jer je sud prvog stupnja pravilno utvrdio da vrijednost imovine potrošača koja bi mogla biti unovčena kao stečajna masa ne prelazi iznos od 10.000,00 kn, pa slijedom toga da su ispunjene pretpostavke iz odredbe čl. 79.g st. 1. ZSP-a za otvaranje i zaključenje postupka. Naime, sud prvog stupnja je utvrdio vanjskom provjerom da potrošač nije evidentiran kao vlasnik pokretnina u evidenciji Ministarstva unutarnjih poslova, Hrvatske agencije za civilno zrakoplovstvo, Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture te da nema evidentiranih poslovnih udjela i vrijednosnih papira, da ostvaruje plaću i neoporezive primitke, da potrošač nema drugih primanja, nema u svom vlasništvu pokretne i nepokretne imovine niti imovinskih prava. Takva vanjska provjera provedena je u skladu s odredbom čl. 24. st. 3. ZSP-a, pa vjerovnik neosnovano prigovara da u konkretnom slučaju sud nije utvrdio vrijednost imovine potrošača koja bi se mogla unovčiti u stečajnoj masi.

U odgovoru na žalbene navode vjerovnika treba kazati da je odredbom čl. 2. st. 1. ZSP-a doista propisan cilj Zakona o stečaju potrošača, da se poštenog potrošača oslobodi od obveza i da se poštenje potrošača prema čl. 2. st. 2. ZSP-a utvrđuje uzimajući u obzir ponašanje potrošača prije podnošenja prijedloga za otvaranje postupka stečaja potrošača, te njegovo ponašanje tijekom sudskog postupka i razdoblja provjere ponašanja te nastavno cijeneći odredbu čl. 79.b. st. 4. ZSP-a o odgovornosti potrošača za davanje neistinitog i nepotpunog popisa imovine, sud prvog stupnja je pravilno utvrdio ispunjenost pretpostavki za donošenje pobijanog rješenja, jer samo potrošač koji je dostavio popis svoje imovine, a koji popis je neistinit i netočan, ima se smatrati nepoštenim, što ovdje, obzirom na naprijed navedeno, nije slučaj.

Iz navedenih razloga valjalo je žalbu vjerovnika odbiti kao neosnovanu i rješenje suda prvog stupnja potvrditi, a kako je odlučeno u izreci ovog rješenja pozivom na odredbu iz čl. 380. t. 2. ZPP-a, a koji se ovdje primjenjuje pozivom na odredbu iz čl. 10. SZ-a u vezi s čl. 23. ZSP.

U Rijeci, 13. siječnja 2021.

Predsjednica vijeća:
Milena Vukelić-Margan

Broj zapisa: **eb2f5-fd4ba**

Kontrolni broj: **0da4b-b286a-2e3e1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MILENA VUKELIĆ-MARGAN, L=RIJEKA, O=ŽUPANIJSKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.